

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

KOMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Meerkerk; Ds. H.C. van der Ent, Elburg; Ds. H. van Leeuwen, Driebergen; Ds. L.W. van der Meij, Alphen a.d. Rijn; Ds. D. Slagboom, Katwijk aan Zee; Ds. M.C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; Ds. M. Vlietstra, Zeist; Ds. P. van Zonneveld, Driebergen; A. Beukers, Alphen a.d. Rijn en Joh. van der Lee, Alphen a.d. Rijn.

REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13,
4231 BP Meerkerk. Telef. 01837-1357

ADMINISTRATIE

A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a/d Rijn, tel. 01720 - 74202, postrek. 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen a/d Rijn.
Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,25 per mm. Bij kontrakt korting.

MEDITATIE

De kracht van Christus' opstanding

Opdat ik Hem kenne en de kracht Zijner opstanding en de gemeenschap Zijns lijdens, Zijn dood gelijkvormig worden; of ik enigszins moge komen tot de wederopstanding der doden.

Filipp. 3 : 10, 11.

De apostel Paulus beleed en predikte de opstanding van Christus. Maar dat niet alleen. Hij jaagde ernaar om de *kracht* van Christus' opstanding te kennen, om de *kracht*, het doel, de uitwerking van die opstanding, ook met betrekking tot zichzelf, steeds rijker te mogen ervaren, om de vrucht van die opstanding steeds meer te mogen openbaren. Hij weet het, dat de opgestane Levensvorst hem op de weg naar Damascus met dat doel heeft aangegrepen, neergeworpen en meegevoerd, opdat Hij in deze Paulus de *kracht Zijner opstanding* zou betonen.

En dat geldt niet alleen Paulus. Met dat doel grijpt Christus door Zijn Woord en Geest allen, die Hem van de Vader gegeven zijn, opdat zij de *kracht Zijner opstanding* zouden kennen. De waarde, de inhoud, de *kracht* van de opstanding van Christus zal pas dan ten volle worden aanschouwd, wanneer die *kracht* zal blijken en schitteren in de volmaakte verheerlijking van al Gods kinderen, opgestaan uit de doden en staande als koningen en priesters in het eeuwig, zalig hemellevens. Dan zal alles de *kracht* van Christus' opstanding vertonen.

Daartoe worden ze door Christus gegrepen, en *daar* is het hun dan ook *om te doen*. Ze zien daarin niet alleen hun eigen zaligheid, maar vooral ook de eer en de wil van de Vader en de verheerlijking van de Zoon en de bekroning van het werk van de Heilige Geest.

Jezus' opstanding moet volkomen gloriëren over de macht van het rijk van de dood. Jezus' victorie moet worden bezongen in de volslagen beschaming van de dood en in de volkomen verlossing van al Zijn volk.. Zijn overwinning moet volmaakt zijn. Alles aan, en in, en rondom de Zijnen moet getuigen van Zijn volkomen triomf, van de volkomen *kracht* van Zijn opstanding. Daar *jagen* ze naar, om dat te mogen grijpen. Worstelaars, wedlopers, zuchters, jagers, om Christus in de *kracht* van Zijn opstanding zò te mogen kennen, dat er aan en in hen niets meer is overgebleven van de macht van satan, zonde en dood. In hun ziel niet en in hun lichaam niet. Jagen naar de wederopstanding der doden, naar de vernieuwing van hemel en aarde, naar de lofzang zonder wanklank in de volmaakte dienst van God door dat éne volk van Hem, Die dood was, maar nu leeft in alle eeuwigheid.

Opdat ik Hem kenne, en de *kracht* Zijner opstanding..... Daar heeft de apostel alles voor over. Hoor maar: "Ik acht ook alle dingen schade en drek, om Christus te gewinnen en in Hem gevonden te worden, niet hebbende mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus is..... Opdat ik Hem kenne en de *kracht* van Zijn opstanding."

Wat gaat het hoog, nietwaar? Wie durft vrijmoedig de apostel hier naspreken? Wie er-

kent zò de enige waarde van Christus' opstanding? Wie verlangt zò te leven bij het welbehagen van God? Wie bedoelt zò de eer van God en Zijn Christus?

Opdat ik Hem kenne en de *kracht* Zijner opstanding. En dan vervolgt de apostel: "en de gemeenschap Zijns lijdens, Zijn dood gelijkvormig wordende".

Hier is het geheim van het leven uit Christus. In Christus zijn door de *kracht* van Zijn opstanding, — het wordt openbaar in degenen omdragen. Die de doorn in het vlees doodsteek in het oude zonde-leven van binnen omdragen. De de doorn in het vlees kennen, de smaad om Christus' wil, de listen van satan, zijn pijlen en vuistslagen, de smeltkroes van de loutering. Stervende leven, verliezende overwinnen. Om in die weg te jagen naar de volmaaktheid: mens Gods zijn, tot alle goed werk volmaakt toegerust! Ja, gewisselijk, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus, mijn Heere. Opdat ik Hem kenne en de *kracht* Zijner opstanding.

Durven we, kunnen we, mogen we deze belijdenis van de apostel op gebogen knieën voor Gods Aangezicht uitspreken?

Met minder mag het toch niet? Eén ding doe ik.....

Als daar toch dat alles-reinigend bloed van Christus eens niet was. Wie zou bestaan?

Ds. M. Vlietstra.

Van de administratie

We mogen deze keer weer 5 nieuwe abonnees welkom heten in onze lezerskring. Hiervan zijn er 2 die in Canada wonen. Aan hen wordt ons blad via de heer Sommer, schoonzoon van ds. Blom, verzonden. Aan giften ontvingen we f 310,-. Als u dit leest ligt de ontmoetingsdag in Sliedrecht weer achter ons. De opbrengst van de kollekten en de bijdrage voor de koffie enz. bedroeg f 10.275,-. Voor alles weer heel hartelijk dank. Adm. Bewaar het Pand: A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a.d. Rijn, tel. 01720-74202, giro 704350.

Van de Redactie

1. **Ontmoetingsdag.** Het was niet mogelijk om in dit nummer al een volledig verslag op te nemen van alles wat er zaterdag j.l. op de ontmoetingsdag te Sliedrecht-centrum gesproken is. In dit nummer vindt men alleen een verslag van de morgensamenkomst. We hopen daarop in het volgende nummer terug te komen.

De volgende ontmoetingsdag zal D.V. in Kampen worden gehouden en wel op zaterdag 20 augustus a.s. We hebben al bericht gekregen van de kerkeraad van de Gereformeerde Gemeente aldaar, dat we weer gebruik mogen maken van het kerkgebouw en het bijbehorende verenigingsgebouw aan de 2e Ebbingestraat. Daar zijn we de kerkeraad dankbaar voor en het zal velen goed doen wanneer ze D.V. elkaar daar in een bekende omgeving mogen ontmoeten.

2. **School voor Dundas en Hamilton.** We ontvingen van de Chr. Geref. kerk te Driebergen nog een gift van f 25,-. De collecte te Meerkerk bracht deze keer f 608,20 op. Daar komt nog bij een nagift van f 50,-. Voor alles heel hartelijk dank.

B.

Ontmoetingsdag te Sliedrecht-centrum op 9 april 1988

1.

Al vele jaren lang mogen we als vrienden en vriendinnen van Bewaar het Pand op de eerste zaterdag na Pasen in ontmoetingsdag bijeenkomen. Pasen viel vroeg en daarmee ook de ontmoetingsdag, die op zaterdag 9 april j.l. velen te Sliedrecht-centrum samenbracht. Het was de dagen die daaraan voorafgingen mooi weer geweest. Daar was zeer naar uitgezien door boeren en vele anderen. Dat was tot blijdschap en een verkwikking voor het land, een grote zegen van de Heere, Die nog bemoeienissen wil hebben met mensen, die hoe langer hoe meer gaan leven naar het goedgevoelen van eigen verdorven hart. Zaterdagmorgen was het regenachtig, maar in de loop van de dag kwam de zon tevoorschijn en dat deed weldadig aan. Er waren weer velen gekomen uit een groot gedeelte van ons land. Er waren zelfs verschillende Belgen onder de bezoekers. Daarin komt duidelijk naar voren dat de Heere de arbeid van onze evangelist te Gent wil zegenen. Hij gaf een goed voorbeeld door zelf ook de lange reis te maken. Goed voorgaan doet goed volgen.

De morgensamenkomst begon om half elf. We lieten zingen Ps. 36 : 2, lazen Markus 6 : 7-13 en 30-32 en gingen voor in gebed.

Daarna mochten we de bezoekers en de sprekers welkom heten. Een woord van dank aan de kerkeraad van Sliedrecht-centrum en aan alle medewerkers was wel op zijn plaats.

De aandacht werd kort gevraagd voor de woorden van de Heere Jezus tot de discipelen: *Rust een weinig*. Hij had hen geroepen, aan Zich verbonden, onderwezen enz. en toen uitgezonden. Zo kwamen zij in aanraking met het volk. Zij hadden gearbeid en daarbij ook tegenstand enz. ondervonden. Ze kwamen terug en brachten verslag uit. De Heere luisterde en wilde hen na alle vermoeienissen en teleurstellingen bemoedigen en sterken. Hij nam hen mee aan boord. Daar was Hij met de Zijnen alleen en daar waren zij met Hem. Bij Hem was rust. Het was voor korte tijd. De Heere Zelf rustte niet. Hij werkte totdat Hij alles volbracht had. Het is daaraan te danken, dat er een volk is, dat Hem toebehoort, dat Hij roept en vergadert. Hij brengt hen in de strijd en beproeving, maar geeft ook rust, pauze, verkwikking bij Hem, in Gods huis, onder het Woord, aan de dis. Hier is de rust niet. Ze moesten steeds weer verder. Maar ze worden telkens versterkt en verkwikt. Er blijft een rust, een sabbatsrust, over voor het volk van God. Daarvan spreken alle verkwikkingen die de Heere de Zijnen hier geeft.

Ons samenkomen hier kunnen we ook in dat licht zien. We komen overal vandaan. We hebben allen onze eigen omstandigheden, zorgen en noden op allerlei gebied. Nu zijn we hier samen. We mogen deze dag doorbrengen in afzondering, onder het Woord des Heeren, dat spreekt van Hem, Die eens sprak *Rust een weinig*. Als we nu mogen ervaren: hier wordt de rust geschonken, kunnen we straks bemoedigd naar huis terugkeren.

Na het zingen van Ps. 36 : 3 krijgt ds. B. de Romph van Noordeloos het woord. Hij leest Hebreë 13 : 20 en 21 en spreekt over de Paaskerk na de opstanding. We hopen in het volgende nummer van ons blad een samenvatting van de hand van de spreker te kunnen opnemen.

We zingen: Ps. 119 : 86 en 88. Er wordt gecollecteerd.

Hierna spreekt ds. L.W. van der Meij van Alphen aan den Rijn een slotwoord uit. Hij leest eerst Mattheüs 13 : 20 en 21 en zegt samengevat het volgende.

Hem werd onlangs gevraagd: is geloven gemakkelijker geworden? Heeft het voorgeslacht er te zwaar aan getild? Die vraag is ook voor ons van belang. We kunnen zeggen, dat het geloof dat ziet op de uiterlijke dingen onder zware druk is komen te staan. Er is geen plaats meer voor een Koning Die voor het oog van Zijn jongeren verschijnt, voor het geloof in Eén Die sterft als Middelaar. Wat niet bewezen kan worden bestaat niet. We leven in een tijd van het humanisme. Alles godsdiensten worden gelijkgesteld. Het geloven is er niet gemakkelijker op geworden. Dat bemerken we. We ondergaan de invloeden van de tijdsgeest. Onze bede moet zijn om hulp van de Heilige Geest. Het geloven is voor velen geen probleem. Men meent dat men het vroeger veel te zwaar heeft gemaakt.

Het geloven wordt in de tekst als een moeilijke zaak getekend. Het zaad heeft geen diepte van aarde. Men neemt het evangelie terstond met vreugde aan. Men is onbekend gebleven met wat David zegt: ik gevoel de grootheid van mijn kwaad enz. De groten in het koninkrijk der hemelen hebben geloofsstrijd gekend.

Zonder ontdekking schijnt het geloof een gemakkelijke zaak. Calvijn zegt: van deze soort zien we er heden ten dage al te veel. We moeten het verleden niet verheerlijken.

Het zaad valt in de steenachtige aarde. Men neemt het terstond met blijdschap aan. Het woord heeft geen vrucht. Hier moeten we voor vrezin.

Geloven is daar geen probleem; men doet het als men wil.

De zonde maakt de mens niet aangenaam voor God. Zonder ontdekking is het geloof gemakkelijk. Maar welk geloof? Dat is van groot belang. Paulus zegt: het geloof is een gave Gods. Het is onmogelijk van 's mensens kant, maar van Gods kant mogelijk door de bediening van de Middelaar. Het geloven is gemakkelijk als God het mogelijk maakt te zien op de Middelaar. Het ongeloof komt op eigen rekening. Het geloof is te verkrijgen bij Hem.

We zingen Ps. 43 : 3, 5 en 4. Ds. van der Meij gaat voor in dankgebed. De pauze is aangebroken. Het was inmiddels al wat later geworden dan gepland was.

We hopen in het volgende nummer verder te gaan met dit verslag.

N.B.

1. We willen nu al vertellen, dat de boekhandelaar goede zaken deed. Hij droeg aan de zendingscommissie een bedrag van f 360.- af. Dat komt dus ten bate van de zending. De opbrengst van de collecten met giften kan men elders in dit nummer lezen.

2. Bijzondere aandacht vragen we nog voor het volgende. Een van onze bezoekers mist haar bijbeltje. Dat is mogelijk bij vergissing door iemand meegenomen. Zij zou het graag terug willen hebben. Dat is te begrijpen.

Vóór in het bijbeltje staat een tekst uit Psalm 119. Ds. L.W. van der Meij schreef er zijn naam in. Er ligt een blaadje in met iets van de bekende ds. Andrew Gray. Dus kenmerken zijn er genoeg.

Willen onze lezers, die op de ontmoetingsdag geweest zijn, even nagaan of men bij vergissing dit bijbeltje meegenomen heeft? Mocht men constateren dat men inderdaad dit bijbeltje in zijn/haar bezit heeft, laat men het dan opzenden aan mevr. M. van Kleef, Wilgenlaan 70, 3241 BT Middelharnis. Zij zal daar zeer dankbaar voor zijn. Ze verklaarde zich zelfs bereid om de kosten te vergoeden! We hopen van harte dat Mevr. Van Kleef haar bijbeltje spoedig na de verschijning van dit nummer terug krijgt. Ze is er aan gehecht.

Het is voor haar Gods Woord en het heeft voor haar bepaalde herinneringen.

B.

Voor u gelezen 23.

(Uit het jaarboekje voor de Christelijke Gereformeerde Kerk in Nederland 1899)

Een ware geschiedenis

Reeds vele jaren geleden liepen langs de Engelsche kust een vader met zijn zoontje zwijgende naast elkander voort. Aan de waggelende gang, het roode, opgezet gelaat, kon men duidelijk bemerken aan welke zonde de vader zich, helaas dikwerf, schuldig maakte. Hoevele huisgezinnen worden niet lichamenteel en geestelijk ten onder gebracht door misbruik van sterke drank. Ook het knaapje is hiervan een sprekend bewijs; ziet maar zijn schamele kleeding, zijn vermagerd lichaampje. Ook hij kan bijna niet meer voort, doch 't is niet omdat hij van dat vocht heeft gedronken, welks misbruik de vader ten verderve sleept, neen, de arme Jakob heeft in verscheidene dagen geen genoegzaam voedsel gehad. In plaats dat de vader voor zijn lieveling het noodigste koopt om zijn honger te stillen, besteedt hij al het geld, dat hij kan machtig worden, om zijn begeerte naar de jenever te voldoen.

Zelfs de aanblik van die armen knaap kan zijn hart niet vermurwen; hij denkt alleen om zich zelf en heeft geen vaderhart meer voor zijn kind. Luister maar eens.

De arme Jacob breekt het stilzwijgen af en roept: "Vader, ik heb zoo'n honger!" — En zal 't hart des vaders nu tot medelijden bewogen worden? Ach, de zelfzuchtige kent geen medelijden. "Zwijg ongelukkige!" bulderde de vader, die zonder het zelf te weten de ongelukkigste van beiden is. — "Vader, als ge eens wist, wat honger ik leed." — "Zult ge zwijgen, ellendeling; — kan ik dan brood van onder dit zand weghalen?"

De arme Jakob beefde van angst, de tranen biggelden langs zijn wangen. Hij sleept zich nog een eindje voort, doch met groote moeite. Eindelijk kan hij niet meer, de honger overweldigt hem, hij vergeet zijn vrees en roept: "Vader! geef mij toch een stukje brood!" De dronkaard, buiten zichzelf van woede, neemt het jonkske, slingert het van zich af in zee, en strompelt verder zonder zich om hem te bekommeren, in zichzelf brommende: "Zie zoo, nu ben ik van je af!"

Wat maakt toch de drank van zijn slaaf; hij wordt erger dan een dier!

En Jakob? Zal het arme kind zoo in de golven verdrinken? Neen, de Heere waakt over hem; Zijn oog rust reeds in liefde op het arme kind, zonder dat het Hem kent of misschien ooit van hem heeft gehoord. De Heere heeft wat beters voor hem weggelegd dan daar in de golven te verdrinken.

Een plank, in zijn nabijheid drijvende, kan hij met zijn magere handjes nog juist grijpen, welke hem een poosje voor zinken behoedt. Toch zullen zijn zwakke krachten het niet lang uithouden. Maar er komt andere hulp opdagen. Een matroos van een oorlogsschip, dat daar voor anker ligt, ziet in de verte iets drijven. Hij maakt de andere matrozen er opmerkzaam op, een sloep wordt uitgezet en men roeit naar de plaats. Zoo vinden ze onzen armen Jakob, die bijna zou zinken. Ze nemen hem in de sloep, en roeien naar boord. Al het mogelijke wordt gedaan om zijn levensgeesten op te wekken en toen dit gebeurd was, deed men alle moeite iets van hem gewaar te worden, doch 't eenigste, wat men uit hem krijgen kon, was: "ik heet Jakob." Verder scheen hij niets te weten.

Men besloot het knaapje bij zich te houden en te verzorgen alsof het van een hunner was. Bij het opgroeien werd hij door iedereen bemind om zijn zachten aard, zijn vriendelijkheid en oplettendheid, zoodat elk zich beijverde iets voor hem te doen.

Toen hij de leeftijd bereikt had, dat er een keus zou moeten gedaan worden voor zijn verdere levensloop, besloten de officieren hem voor hunne rekening te laten studeeren, daar ze meenden, dat er meer van hem te maken was dan gewoon matroos.

Jakob studeerde flink, zodat hij nog binnen

den bepaalden tijd de noodige bekwaamheid verkreeg en als scheepsdokter een plaats innam op een Engelsch oorlogsschip.

Had Jakob nu de Heere gekend, zijn leven zou een dankend leven geweest zijn, aan de Heere gewijd. Die hem zo wonderbaar niet alleen van een gewissen dood redde, maar ook verder voor hem zorgde en hem nu een betrekking deed bekleeden, waarin hij, indien hij het gevoelde, de hulp des Heeren zo noodig had. Maar daar was Jakob blind voor. Hij kende de Heere niet; hij dankte zijn geluk en welvaart alleen aan zijn redders en opvoeders.

Doch de Heere, Die middelen en wegen samen doet loopen, had ook voor Jacob de weg al uitgedacht om hem met zijn eeuwig geluk bekend te maken.

De oorlog tusschen Engeland en Frankrijk was uitgebroken. De vele stervenden en gewonden, die geholpen moesten worden, gaven Jakob volop werk.

Medelijdend als hij was, deed hij al wat in zijn vermogen was om het lijden der ongelukkigen te verlichten. Hoe jammer, dat hij niet tegelijk hen kon wijzen op de eenige Naam, die onder den hemel gegeven is, waardoor we kunnen zalig worden. Doch daar hij zelf die Naam niet kende, kon hij er anderen niet op wijzen.

Na een zeeslag, die een der hevigste was, die geleverd worden, en waarin het schip, waarop Jakob was, een Fransch schip had bemachtigd, kwamen er weer veel stervenden en gewonden aan boord, die al zijn tijd in beslag namen. Rusteloos ging hij van de een naar den ander, om, waar nog eenigszins hoop was, zijn middelen aan te wenden.

Onder al die lijders was er een, die Jakob in het bijzonder aantrok.

Het vele bloedverlies had de oude man zeer uitgeput en daarbij waren de wonden, die hij bekomen had, hoogst gevaarlijk. Met bijzondere zorg onderzocht en verbond Jakob den grijsaard. De beste middelen wendde hij aan om zijn leven te redden, doch alles scheen tevergeefs. Bij den dag namen zijn krachten af en hij gevoelde het, weldra zou zijn laatste ure slaan.

Op een tijd, dat andere zieken zijn hulp niet nodig hadden, vertoefde Jakob langer dan gewoonlijk bij het sterfbed des ouden. Deze bedankte Jakob voor al de zorgen moeite aan hem besteed; hij verzocht hem, uit dankbaarheid voor de liefderijke verpleging, hem zijn eenigste en hoogste schat te mogen geven. 't Was een Bijbel, Dien Jakob misschien nog nooit had gezien, veel minder er in gelezen. Daarop verhaalde de grijsaard, dat hij dit boek van een vrome vrouw had ontvangen. Onder het lezen had de Heere zijn oogen geopend; hij had zichzelf als de grootste der zondaren leeren kennen, had met zijn schuld en zonden toevlucht leeren nemen tot het bloed der verzoening, en de Heere had hem het voorrecht geschonken, dat hij door dat bloed vrede had gevonden met God.

En nu, mijnheer, zoo vervolgt hij, ik verzoek u vriendelijk: onderzoek biddende dien Bijbel, opdat ook u dit zelfde voorrecht moge te beurt vallen.

Ik heb met heete tranen beschreid, dat ik tot in mijn ouderdom toe den weg der zonde heb betreden; gij zijt nog jong, o, zoek Hem nu, eer het te laat is.

Hij hield op om een oogenblik te rusten, doch Jakob zag, dat hij nog niet was uitgesproken, 't scheen dat hij iets op zijn hart had, dat hem strijd kostte te openbaren. Jakob bemoeidigde hem en zeide, dat, als hij nog iets te zeggen had voor hij sterven ging, hij hem geheel kon vertrouwen.

Met een van aandoening trillende stem verhaalde de oude man, hoe hij voor ongeveer drie en twintig jaar zijn zoontje, een lief aanvallig knaapje, in zee had geworpen, daar het hem wegens zijn groote honger om brood smeekte. Vreeselijk had hem dit gekweld, vooral na zijn bekering.

Met welke gewaarwordingen Jakob dit verhaal aanhoorde, behoeft ik niet te melden. Zooveel mogelijk zijn aandoeningen meester wordende, vroeg hij: "Waar heeft dit plaats gehad?" "Tusschen Norwich en Yarmouth" antwoordde de grijsaard.

"Hoe oud was het knaapje?" vroeg hij. "Omstreeks vier jaar." En hoe heette hij? "Jakob",

zuchtte de zieke. Nu kon de dokter zijn aan-
doeningen niet langer bedwingen; hij viel
met zijn hoofd op het bed van de grijsaard en
riep tot verwondering des ouden uit: "Die
Jakob ben ik; dan zijt gij mijn vader!" — Wat
er nu in beider hart omging, is beter te
gevoelen dan te beschrijven. De oude man
was vol verwondering dat de Heere de weg
zo geleid had, dat hij zijn zoon, die hij zeker
geloofde verdronken te zijn, nog even voor
zijn dood mocht zien.

Toen ze beiden een weinig bedaard waren,
moest Jakob verhalen op welk een wonder-
bare wijze hij gered was en langs welken
weg hij zulk een positie had verworven.

Toen Jakob uitverteld was, deelde zijn vader
nog enige bijzonderheden uit zijn leven me-
de. "En nu mijn zoon!" zo besloot hij, "ver-
zoek ik u nog met meer aandrang dan zoo-
even, lees biddende de Bijbel uws vaders,
opdat ook gij die schat moogt vinden, die
alleen waarlijk gelukkig maakt."

De zieke was uitgeput, zoowel door de aan-
doeningen als door het spreken; hij gevoelde,
dat zijn einde naderde en zeide:

"Nu laat Gij, Heere! uwe dienstknecht gaan
in vrede." Diezelfde nacht stierf hij in de
armen zijns zoons, in de volle bewustheid dat
hij de kroon zou werpen aan de voeten van
het Lam, Dat hem kocht met zijn bloed.

En Jakob? De wonderbare ontmoeting, 't
verhaal van de bekeering zijns vaders, zijn
vermaning, maar bovenal het blijde sterven
maakten een diepe indruk op zijn gemoed.
Hij begon in de Bijbel zijns vaders te lezen.
Alles was nieuw voor hem. Hij kreeg er meer
smaak in en de Heere zegende Zijn Woord.
Hij begon hoe langer hoe meer in te zien, dat
al wat in de wereld is hem niet waarlijk
gelukkig kon maken. Hij zag dat de jaren, die
achter hem lagen, nutteloos waren geweest,
omdat ze buiten den Heere waren doorge-
bracht. O, wat smartte hem dit nu. En al had
hij voor 't oog der wereld onberispelijk ge-
leefd, hij zag nu bij 't licht van Gods Geest,
dat hij voor God aan alle geboden schuldig
stond. Hij moest nu een gerechtigheid heb-
ben, overvloediger dan die der Schriftge-
leerden en Farizeën. Onder 't lezen van Gods
Woord kreeg hij een oog op Hem, Die een
eeuwige gerechtigheid had aangebracht, waar-
in ook hij nu verschuiling begon te zoeken.
Nu begon een nieuw leven voor hem. Hij
kreeg lust ook anderen, die even ongelukkig
waren als hij vroeger, met dien eenigen
Naam bekend te maken, waardoor ze kunnen
behouden worden. Hij verliet de zeedienst
en begon te studeren.

De Heere maakte zijn weg voorspoedig.
Na volbrachte studie kreeg hij vrijheid om
bij de Engelsche kerk in Amerika het predi-
kambt te bedienen. —

En gij, lezer! Hebt gij reeds dien schat ge-
vonden, die Jakob en zijn vader zo gelukkig
maakte, maar die ook u alleen waarlijk ge-
lukkig kan doen zijn?

G.

G.O.

Een gebod met een belofte

8.

Het tweede deel van het vijfde gebod wijst op
een belofte: "opdat uw dagen verlengd worden
in het land, dat u de Heere uw God geeft".

Deze belofte had vanzelf ook betrekking op de
voortduur van het volksbestaan. Israël zou als
volk leven in het beloofde land, wanneer het
Goddelijk gezag werd erkend. De eerbiediging
van het gezag waarborgde het volksbestaan.
Men werd ook gewaarschuwd voor ondermij-
ning van het gezag en de verwerping van het
Goddelijk gezag. Dit zou persoonlijk en natio-
naal ontzettende gevolgen laten zien.

Die waarschuwing des Heeren geldt ook nu
nog. Een volk dat zich keert tegen gezagen en
gehoorzaamheid niet wil weten of slechts ten
dele, zal daar de gevolgen van ondervinden.
Het veronachtzamen van de ordinantiën in
het vijfde gebod leidt tot ontbinding van het
leven, in gezin, maatschappij en volksinsti-
tuut. De geschiedenis bewijst het en de prak-
tijk bevestigt het. Maar het leven bij en naar
het gebod werpt rijke vruchten af. Nationaal
en persoonlijk. In staat, kerk, gezin en eigen
leven. Het leven onder de wijnstok en de vij-
geboom is daar het bewijs van.

Nu is de belofte in het vijfde gebod zeer ver-
strekkend. Zij heeft betrekking op dit en het

toekomstige leven. Het rijke, gezegende leven
in Kanaän is beeld, afschaduwing van het
leven in het hemelse Kanaän. Het leven op de
nieuwe aarde. In de Heilige Schrift wordt
gesproken over de toekomst. We worden ge-
wezen op de nieuwe hemel en de nieuwe
aarde. Deze zullen komen. Deze zullen er zijn.
Door de arbeid van Christus. Naar Gods wel-
behagen. Er komt een nieuwe hemel. Er komt
een nieuwe aarde.

Nu moeten we het woord "nieuw" goed ver-
staan. Het betekent niet dat er een totaal
nieuwe schepping zal zijn, maar er zal zijn een
herscheping van hemel en aarde. Een her-
schepping in een vóórdien ongekende ge-
daante.

Van de nieuwe aarde wordt nog gezegd, dat
daarin, daarop, gerechtigheid zal wonen. Het
volkomen, volmaakt doen van Gods wil zal er
zijn. De vreze des Heeren zal allen denken en
doen regelen. Men zal er niet in gestoord
worden. Belemmeringen, beïnvloedingen zijn
geheel uitgesloten. De vreze des Heeren ver-
vult geheel de aarde. De gerechtigheid zal
wonen op de aarde. En dat komt door de
tegenwoordigheid des Heeren.

De Heere woont dan bij Zijn volk en de Zijnen
mogen wonen bij Hem. Overschaduwd door
Zijn heerlijkheid. Openbaring 21 : 3. Ezechiël
37 : 27. Niet één zondaar wordt dan op de aarde
gevonden. De invloed van satan is dan voor
altoos uitgesloten. Hij is gebonden tot in eeu-
wigheid. Er zal vrede zijn en een vredesleven.
Een glimp van de toekomstige vrede-op-aarde
was reeds te zien in de woestijn van Judea,
toen de Heere Jezus de verzoeken van de
satan doorstaan had en het na veertig dagen
bleek, dat de duivel het verloren had. Het staat
zo opvallend in Markus 1 : 13. "En Hij was bij
de wilde gedierten en de engelen waren Zijn
dienaars. Zij eerden Hem". Hoe rijk spreekt
Jesaja profetisch van de paradijvsvrede. Denk
aan Jesaja 11 : 6-9, waar het gaat over de wolf
en het lam, de luipaard en de geitebok, over de
leeuw en het rund. En in Jesaja 65 : 25 lezen
we: "De wolf en het lam zullen tezamen
weiden en de leeuw zal stro eten als een rund
en stof zal de spijs der slang zijn; zij zullen
geen kwaad doen noch verderven op Mijn
ganse heiligen berg, zegt de Heere". Nu staat
er in datzelfde hoofdstuk nog iets opvallends.
En daar dient op gelet te worden. In vers 20
lezen we: "Vandaar zal niet wezen een zuigel-
ing van weinig dagen noch een oud man, die
zijn dagen niet zal vervullen; want een jong-
eling zal sterven, honderd jaren oud zijnde,
maar een zondaar honderd jaar oud zijnde zal
vervloekt worden". Uit het verband weten we
dat hier Jesaja profeteert van het nieuwe
Jeruzalem en het eeuwige leven dat daar
genoten zal worden. Wat in dit leven voor-
komt, zal dan niet meer zijn. Hier is verdriet,
rouw, gemis. Hier zijn tranen. Hoe donker,
hoe moeilijk kunnen de levensnachten zijn.
Welk een werkelijkheden kunnen plaatsheb-
ben. De verkorting van het leven is er in de
menselijke samenleving. De goddeloze sterft
dikwijls "vóór zijn tijd" (Prediker 7 : 17),
omdat hij door eigen schuld "verwoesting"
over zich brengt. "De mannen van bloed en
bedrog volbrengen (vaak) hun dagen niet ter
helfte" (Psalm 55 : 24). Maar ook kinderen des
Heeren kunnen jong sterven. Als kind of in de
rijpere jeugd door ziekten of ongeval. Een zuigel-
ing kan goed heengaan. Een man of vrouw
in de bloei van het leven kan heengaan en
ingaan in het Koninkrijk Gods. Hoe rijk het
sterven ook moge zijn, men verlaat eigen of
vrienden. Banden worden losgemaakt. Schei-
den maakt een wond. Daarbij kan het vreemde,
raadselachtige, het hart treffen; een goddeloze
kan in ongebroke kracht voortleven en een
zondaar in gezondheid honderd jaar worden.

Maar al wordt een hoge leeftijd bereikt, de
vloek komt. De vloek zal treffen. De Heere
roeit hen uit, die afhoereren en Hem de trotse
nek toekeren. Men wordt voor eeuwig ver-
vloekt. Vervloekt door de hoogste Rechter.
Men valt onder het eeuwig oordeel van God.
Maar de Godvrezenden zullen leven. De kin-
deren, de jongeren, gestorven in de Heere,
zullen evenals de ouderen tot volle heerlijk-
heid komen. De vroeggestorvenen, zelfs de
zuigelingen zullen de rijpheid van de volwas-
senheid verkrijgen. Zij zullen kennen. Zij
zullen beleven. Zij zullen roemen. Allen zullen

belijden: "de zaligheid zij onze God, Die op de
troon zit en het Lam".

En geen vervloeking zal er meer tegen iemand
zijn. De zegeningen van het eeuwig leven
worden genoten in heerlijkheid. Het leven
met de Opstandings-Vorst zal zijn op de nieuwe
aarde. Door Christus' arbeid, door Christus'
opstanding is dit vast.

Welk een waarde heeft Pasen! Het getuigt van
de levende Heere. Hij is opgestaan uit de
doden. Hij is opgewekt door Zijn Vader. Hij is
de Eersteling geworden van degenen, die ont-
slapen zijn. Zijn opstanding is het zekere pand
der zalige opstanding. De opgestane Christus
Zelf is het vaste pand van de opstanding in
heerlijkheid. Die opstanding in heerlijkheid is
bezzittend en levend met een verheerlijkt
lichaam. Een lichaam gelijkvormig aan Chris-
tus heerlijk lichaam. Een lichaam zonder zon-
de, zonder sporen van de zonde. Zonder gebrek.
Rijker en heerlijker dan het lichaam van
Adam in het paradijs. En dat eeuwig!

Welk een leven wacht Gods kerk. Job mocht in
zijn donkere nacht er zicht op hebben toen hij
beleed: "Want ik weet mijn Verlosser leeft en
Hij zal de laatste over het stof opstaan en als zij
na mijn huid dit doorknaagd zullen hebben,
zal ik uit mijn vlees God aanschouwen; Den-
welken ik voor mij aanschouwen zal en mijn
ogen zullen zien en niet een vreemde; mijn
nieren verlangen zeer in mijn schoot".

Dat onze ogen mogen opengaan voor de heer-
lijkheid van Christus Jezus en de onverwelke-
lijke gaven, die Hij uitdeelt. Dan zijn we
bereid alles te verkopen voor de parel van
grote waarde en alles schade en drek te achten
om deze uitnemendheid. Zolang we alleen uit-
zien naar aardse voordelen, talen we niet
daarnaar. Bedenkt dit wel en weet wat daar-
van de gevolgen zijn. Door eeuwigheidslicht,
door Geesteslicht en leiding wordt het:

Weg wereld, weg schatten

Gij kunt niet bevatten,

Hoe rijk ik wel ben.

Ik heb alles verloren,

Maar Jezus verkoren,

Wiens eigen ik ben.

Eigen voor eeuwig! Dat is leven! Leven nu!
Leven straks! In de hemel en op de nieuwe
aarde. Dan gaat volkomen in vervulling, wat
vastligt in het vijfde gebod "dat het u welga".

Ds. M.C. Tanis.

Het is wél

5.

De gronden voor onderwerping (2)

De gelovige heeft in de donkerste en meest
bewolkte dag licht genoeg om zoveel te lezen
in de naam van de HEERE, dat Hij Jehova is,
barmhartig en genadig. Twee dingen zijn er
die het geloof, wanneer het ook nog zo weinig
wordt geholpen, zal overdenken en waarin
het zich zal verheugen, dat is sparende genade
in dit leven en zaligmakende genade in het
toekomstige leven. Het was een droeve tijd
voor de Kerk, Kgl. 3. God had haar in duis-
ternis gebracht, haar wegen toegesloten, haar
ziel vervuld met gal en alsem, maar toen zij
zich bedacht zeide zij van zichzelf: "Het zijn
de goedertierenheden des HEEREN dat wij
niet vernield zijn, dat Zijn barmhartighe-
den geen einde hebben". We zijn nog niet in
de hel. Het is nog niet zo erg met ons, maar
het had erger kunnen zijn. God leeft nog en
Zijn barmhartigheden zijn even vol en vrij
als ooit: "In dezelve is de eeuwigheid, opdat
wij behouden werden". Er is geen volein-
ding met ons gemaakt, wat onze beproe-
vingen ook mogen zijn: "met mate hebt Gij
met hem getwist, wanneer Gij hem weg-
stiet". Sparende genade zien we hier en
zaligmakende genade zal hiernamaals vol-
gen.

Nu, welke troost God ook wegneemt, Hij
neemt niet Zijn Christus weg, Zijn grote
Gave. Onze pijnen mogen groot zijn, en Zijn
 vertroosting zijn zoet en wegen oneindig
veel zwaarder. Ofschoon onze lichamen moge-
lijk overdekt zijn met zweren, onze zielen,
onze consciënties zijn besprengd met bloed.
"Gij zijt gekomen..... tot het bloed der be-
sprenging", Hebr. 12 : 24. Gezegende beproe-
ving, die ons daar brengt. Stellig is er liefde
in of anders zou Christus er nooit zo dierbaar
door zijn genoemd. En dan blijft er de rust
voor ons over en zij wordt goed bewaard,

want Christus heeft die in bezit. Derwaarts is Hij onze Voorloper voor ons ingegaan, maar Hij is daarheen gegaan als ons vertegenwoordigend Hoofd, om de plaats te bewaren tot wij er komen.

Het is een troost voor de heiligen, dat zij in deze wereld de slechtste plaats hebben die zij ooit zullen hebben. De dingen worden elke dag beter met ons, daar elke dag ons nader brengt tot het huis van onze Vader. Een reiziger heeft er slechts weinig zorg over als al zijn geld op is, wanneer hij in het gezicht van zijn huis is gekomen. Wat zou het, wanneer er geen kaarsen in het huis zijn, wanneer we er zeker van zijn, dat het aanbreken van de dag nabij is? De gelovige ziet uit naar de genade van Christus tot het eeuwige leven; en er is veel genade te midden van al de beproevingen die hij op zijn weg erheen ontmoet.

Elk kruis is verzoet met enige genade. Dit is een ander argument voor onderwerping. Neem de voorzienigheid waar als gij er voordeel van wilt hebben. Ondervindingen worden gerekend als uitgezochte dingen. Zij moeten worden bewaard en beveiligd tegen een tijd van nood. "Wie is wijs? Die neme deze dingen waar en dat zij verstandiglijk letten op de goedertierenheden des HEEREN", Psalm 107: 43. Een Christen zou het beste thuis moeten zijn in de geschiedenis van zijn eigen leven. Daar is altijd stof in tot onderwijzing en overdenking. Laat niet de aankondiging van barmhartigheden steeds weer voorbijgaan zonder er aandacht aan te schenken. "En gij zult gedenken aan al de weg, die u de HEERE uw God deze veertig jaar in de woestijn geleid heeft, opdat Hij u verootmoedigde, om u te verzoeken, om te weten wat in uw hart was, of gij Zijn geboden zoudt houden of niet", Deut. 8: 2. Sommige van de geringste bijzonderheden van de voorzienigheid zijn de zoetste, omdat zij vele andere inleiden. Dat Ahasveros niet kon slapen was de omstandigheid die de weg baande tot de redding van het gehele volk der Joden.

Drie dingen zou ik mezelf en u ernstig willen aanbevelen om die goed te overdenken. Elk van onze pijnen in het werk zullen overvloedig worden gecompenseerd door het genoegen ervan. Het eerste is het nagaan van de voorzienigheid, het tweede van de genade, het derde van onze eigen harten. Een Christen zal daar werk genoeg vinden om hem zijn hele leven bezig te houden. Beschouw de voorzienigheid als u er voordeel van wilt hebben en erdoor onderricht wil zijn: "Wie is wijs? Die neme deze dingen waar". Veel geestelijke wijsheid en veel van Gods goedertierenheid zult u er door ontdekken. "En zij antwoordde: het is wél."

We zien hier een Christen in zijn beste licht en in zijn zoetste gestalte. Het is niet altijd zo met een kind van God. Er is zowel natuur als genade in de allerheiligste, vlees zowel als geest. Zowel verdorvenheden als een sterk geloof en hoop waarvoor door God kracht moet worden medegedeeld of anders zal er zelfs onder de geringste beproevingen geen vast vertrouwen op Hem zijn. Geduld is niet een louter verdragen van moeite, maar het is de beoefening van die genadegave, die behoren bij een lijdensweg. Om in God te geloven, Hem te beminnen, zich in Hem te verlustigen, ons te onderwerpen aan Zijn soevereine wil en welbehagen, en de ziel wegens een vaste waardering van de eeuwige dingen boven alles wat het tegenwoordige leven betreft of geven kan stil te hebben en gekalmeerd, getroost en afhankelijk zelfs onder de dreigingen en berispingen van de voorzienigheid, zijn houvast vinden in de belofte, het verbond van God dit is het geloof, dat is de lijdzaamheid der heiligen. Hier ziet u het beste zijn aard en nuttigheid, en hier ziet u de beproeving ervan.

5. De getrouwheid van God is een verdere grond voor onderwerping. Deze houdt de gelovige ook voor ogen onder de treurigste wegen van de voorzienigheid en deze legt op alles een schoonheid en aangenaamheid: "Ik weet, HEERE, dat uw gerichten de gerechtigheid zijn en dat Gij mij uit getrouwheid verdrukt hebt", Psalm 119: 75. De getrouwheid van God blijkt op twee manieren en in beide werkt zij onderwerping, in het zenden

van de beproeving en verder in het leiden ervan.

Ten eerste. De getrouwheid van God blijkt in het zenden van de beproeving. Dit erkent David in deze woorden, niet alleen dat God getrouw is, dat Hij deze beproeving zond en die mate van genade gaf die eronder nodig was, maar dat Hij getrouw was in het zenden ervan, vs. 67. De beproeving zelf was een daad en ontdekking van Gods getrouwheid. Hij kon niet getrouw zijn geweest als Hij die niet gegeven had.

Een edele daad van het geloof is het, zo uit het hart gesproken, wanneer zware en drukende bezoeken komen, wanneer onze dierbaarste gaven worden weggenomen, zoals onze goede naam, vrijheid, gezondheid, kinderen enz., te gevoelen dat God in alles getrouw is en daarom Zijn weg met ons goed te keuren. Dit is ware onderwerping. Maar het is een moeilijk werk, want het is één ding er in ons oordeel van overtuigd te zijn, een ander ding het te erkennen en van harte goed te keuren, er geheel stilte, rust en voldoening in te vinden, met een blijvende onderworpen gestalte eronder. Dan zegt de Christen: Getrouwe HEERE! ik had deze roede nodig; mijn hart was dwaas, zorgeloos, afwijkend, hoogmoedig! Dit verschrikt me en brengt me tot mezelf. Ik leer u beter kennen. Ik heb u er temeer lief om. Gij zijt een heilig, een rein en ijverig God. De zonde zal niet bij mij wonen. O, deze afkeer en heilige vrees, die ik nu in mij voel werken! Het is de lieflijkste gestalte om er mijn God in te dienen. Mijn gedachten zijn verheven. Wat is deze wereld vergeleken bij een ogenblik gemeenschap met U? Wat is ze toch ledig! Mijn hart sterft haar af. Heere, ik ben eraan gespeend. Mijn God zal het hart geheel hebben en, HEERE, het behoort U toe. Uw liefde is verstandig, niet alleen gevoelig. Mijn welzijn, niet mijn gemak is het wat mijn Vader, mijn God overlegt. En ik weet, ik gevoel nu mijn behoeften. Mijn gebeden hebben daarin hun kracht. Genade wordt niet gevraagd voor de vorm, ik gevoel die nodig te hebben en gezegend de Verbondsgod die alles tenvolle vervult als ik op Christus zie. God vertrouwt mij Zijn liefde en getrouwheid toe door deze beproeving. Wanneer ik neerzit en de kosten overreken, kan ik dadelijk zien dat ik geen verliezer ben. "O, het is goed voor mij dat ik verdrukt ben geweest!" God is getrouw in het zenden van beproevingen. Dit werkt onderwerping.

N.B. Een aandachtige lezeres van ons blad wees er mij op, dat er in het begin van het derde artikel — zie het nummer van donderdag 17 maart j.l. — een woord was uitgevallen. Het gaat over de zin: Op dezelfde wijze is het even beledigend niet te vragen of God van moeilijkheden wil bevrijden als er tegen te murmureren. Op een of andere wijze was het woord niet uitgevallen. De fout was ook bij de correctie van de drukproeven over het hoofd gezien. Uit het verband blijkt dat het woord niet niet gemist kan worden. Wellicht hebben ook andere lezers het opgemerkt.

B.

Slotberaad "Tussen Wal & Schip"

Het onderzoeksproject "Tussen Wal & Schip" uitgaande van de Vereniging "Gehandicaptenzorg van de Gereformeerde Gemeenten", is begonnen in februari 1986, voor de duur van twee-en-een-half-jaar.

Over enkele maanden wordt het project afgesloten. De uitkomsten van het onderzoeksproject en de besluiten ten aanzien van de voortgang van activiteiten die nu binnen het project zijn uitgevoerd, worden gepresenteerd op het slotberaad.

Het onderzoeksproject heeft als doelgroep jongeren, (jong)-volwassenen en ouders met kinderen binnen de Gereformeerde Gezindte die vragen, zorgen of problemen hebben als gevolg van een verborgen handicap.

Met verborgen handicap bedoelen we 'iets' binnenin een persoon, in eerste instantie onzichtbaar dus, dat de aanleiding is voor moeilijk-gedrag, problemen in de sociale contacten, opvoedingsvragen, enz.

Het onderzoeksproject heeft ten doel de hiermee in verband staande vragen te signaleren en te zoeken naar mogelijkheden om een oplossing te bieden.

In 1985 heeft de voorbereidingscommissie van het onderzoeksproject enquêteformulieren verzonden naar alle basisscholen en scholen voor voortgezet onderwijs op reformatorische grondslag.

Ook kerkeraden van de Gereformeerde Gemeenten, schoolbegeleidingsdiensten en scholen voor speciaal onderwijs hebben deze enquête ontvangen.

De uitkomst van de enquête gaf een indicatie van de grootte van de doelgroep van het project en welke vragen en behoeften er waren. In 1986 is een stafkracht aangesteld om het project verder uit te voeren.

Er zijn contacten geweest met jongeren, ouderen, ouders, scholen, kontaktpersonen en kerkeraden. Dit heeft geresulteerd in pedagogische advisering, pedagogische begeleiding in enkele gezinnen, contactbijeenkomsten en artikelen in diverse bladen.

Er zijn contactbijeenkomsten geweest voor ouders van autistische kinderen, voor ouders met een kind dat M.L.K.-onderwijs volgt of gevolgd heeft, voor mensen die persoonlijk of in hun gezinssituatie te maken hebben met epilepsie, met diabetes, met afasie of met schisis, en voor jongeren die een L.O.M.-school bezocht hebben en ouders van kinderen die een L.O.M.-school bezoeken.

Op het slotberaad, D.V. 16 april 1988, wordt informatie gegeven over de werkwijze van het project en de keuzes die gemaakt zijn in de loop van deze twee jaren.

Ter voorbereiding is er een brochure aan te vragen bij de Vereniging "Gehandicaptenzorg van de Gereformeerde Gemeenten" met verslaggeving van het project en de publikaties die verschenen zijn.

Konklusies en afspraken die gemaakt zijn worden tijdens het slotberaad besproken. Er is gelegenheid het een en ander ter discussie te stellen.

Voor de verschillende activiteiten worden workshops georganiseerd om belangstellenden zoveel mogelijk specifieke informatie te bieden over die bepaalde deelactiviteit.

Het slotberaad zal plaatsvinden in de scholengemeenschap "De Driestar", Ronsseweg 557 te Gouda. Opening om 10.00 uur, sluiting ±15.30 uur.

Jaarvergadering van de Vereniging "Gehandicaptenzorg van de Gereformeerde Gemeenten"

Deze vereniging behartigt de belangen van en verleent hulp aan gehandicapten en hun ouders/verzorgers. De hulp- en dienstverlening van de vereniging bestaat o.a. uit maatschappelijk werk, praktisch pedagogische gezinsbegeleiding, praktische thuishulp en onderlinge ouderhulp.

Daarnaast kent de vereniging regionale afdelingen, provinciale stuurgroepen, commissieactiviteiten en verzorgt zij publiciteit en voorlichting.

De werkzaamheden worden verricht door vele vrijwilligers en beroepskrachten. De vereniging telt ruim 13.000 leden. Het Landelijk Bureau is gevestigd te Woerden.

De vereniging belegt D.V. 23 april 1988 haar jaarlijkse ledenvergadering.

Thema: "Zorg op Maat, een gezamenlijke verantwoordelijkheid".

"Zorg op Maat" staat voor een ontwikkeling in de gehandicaptenzorg waarbij hernieuwde aandacht wordt gegeven aan het streven iedere hulpvrager te geven wat nodig en gewenst is. Niet te veel hulp maar ook niet te weinig.

Sprekers: dhr. A.J. Berkhout: "Zorg op maat, wat zegt dat ons?"

Dhr. B. Agteresch: "Zorg op maat, wat doen wij eraan?"

Aanvang: 10.15 uur.

Het koor "Soli Deo Gloria" uit Ridderkerk, dat voor de vereniging een kassettebandje heeft uitgebracht, zal zowel in de ochtendvergadering als in de middagvergadering enkele liederen zingen.

Allen, zowel leden als niet-leden van onze vereniging zijn van harte welkom. Crèche aanwezig.

Plaats van samenkomst: de Van Lodenstein scholengemeenschap, Utrechtseweg 288 te Amersfoort.

In verband met de broodmaaltijd wordt het op prijs gesteld wanneer men zich per om-

gaande opgeeft bij het Landelijk Bureau van de vereniging, Postbus 404, 3440 AK Woerden, tel. 03480 - 20390.

Jaarvergadering V.G.S.

Op D.V. zaterdag 23 april 1988 zal in het congrescentrum "De Doelen" te Rotterdam de jaarvergadering van de Vereniging voor Gereformeerd Schoolonderwijs (V.G.S.) worden gehouden.

Dhr. mr. dr. J.T. van den Berg, lid van de Tweede Kamer der Staten Generaal voor de S.G.P., hoopt alsdan een referaat te houden over: "Vrijheid en gelijkheid. De positie van het reformatorisch onderwijs gezien in het licht van de anti-discriminatie wetgeving." Ook vermeldt de agenda verkiezing van bestuursleden.

Een bezinnend slotwoord zal gesproken worden door het bestuurslid ds. D.J. Budding, predikant van de Nederlandse Hervormde Kerk te Elspeet.

Voor deze vergadering zijn uitgenodigd afgevaardigden en overige leden van de bij de V.G.S. aangesloten schoolbesturen en kerkeraden, zomede onderwijsgeven.

Wij hopen dat velen hun medeleven met het reformatorisch onderwijs zullen tonen door van hun belangstelling voor deze vergadering blijk te geven.

Voor de jeugd

Nehemia 52

"Ook van dien dag af, dat hij mij bevolen heeft hun landvoogd te zijn in het land van Juda, van het twintigste jaar af tot het twee en dertigste jaar van de koning Arthahsasta, zijnde twaalf jaar, heb ik met mijn broederen het brood des landvoogds niet gegeten.

En de vorige landvoogden, die voor mij geweest zijn, hebben het volk bezwaard, en van hen genomen aan brood en wijn, daarna 40 zilveren sikkelen; ook heersten hunne jongens over het volk. Maar ik heb also niet gedaan, om der vreze Gods wil."

Neh. 5 : 14, 15.

Beste jongelui!

In het stuk dat nu in behandeling komt, gaat het over de onbaatzuchtigheid van Nehemia. Hij legt daar getuigenis van af tegenover het volk. En niet alleen tegenover het volk, doch tegenover de gehele wereld. Want het staat in de bijbel. En die wordt alle eeuwen door in de gehele wereld gelezen. Ik zeg niet dat hij door de gehele wereld gelezen wordt. Want als het daarover gaat, is het maar een klein gedeelte van de wereldbevolking dat kennis neemt van hetgeen door Nehemia gezegd is. Doch al is het numeriek dan maar een klein getal, het is anderzijds toch een hele grote schare, een ontelbare schare, die deze woorden heeft vernomen. En tot die grote schare behoren ook de lezers van dit stuk. Als het goed is, is het niet voor het eerst dat jullie kennis nemen van hetgeen door Nehemia is gesproken. Ik bedoel, het gedeelte uit hoofdstuk 5 dat thans onze aandacht vraagt, zal wel meer door jullie gelezen zijn. Doch hoe gaat het menigmaal? We lezen het wel, vinden op een bepaald moment het meer of minder interessant, en doen dan de bijbel weer dicht, om het even gauw te vergeten, als we het hebben gelezen. Het dringt dan niet tot ons door. Dat is natuurlijk wel erg. Want het woord dat door Nehemia gesproken is, is niet maar een mensenwoord zonder meer. B.v. een woord van Prins Willem van Oranje, die in de geschiedenis bekend staat als vader des vaderlands. Hij heeft wel een soortgelijke positie in het leven ingenomen als Nehemia. Doch als het over de betekenis van zijn woorden gaat, zakken ze in waarde ver beneden het niveau van de woorden van Nehemia. Want Nehemia heeft gesproken, geïnspireerd door de Heilige Geest. Daarom geldt van deze woorden ook:

Het is Gods getuigenis

Dat eeuwig zeker is,

En slechten wijsheid leert.

Ja, slechten wijsheid leert. Ik weet natuurlijk wel dat het woord "slechten" ook door eenvoudigen kan worden vertaald. Toch laat ik het woord maar staan. Want wie werkelijk eenvoudig is, eenvoudig voor God, is een

mens zonder vrouwen, zonder plooiën. Heel eenvoudig gezegd: Hij heeft het niet achter z'n ellebogen. Hij is niet stiekum. Hij is eerlijk. Eerlijk voor God. En wie eerlijk voor God is, komt niet als een "goede" uit de bus, maar wel als een "slechte".

Daarom hoop ik niet, dat als jullie het woord "slechten" lezen, dat het ergernis op zal roepen. Want dan verraadt dit op z'n minst gebrek aan zelfkennis. Wie werkelijk zelfkennis heeft, zal het woord "slechten" onderschrijven voor 100%. En die kunnen hier wijsheid leren. Let maar op!

Als je de verzen 14 en 15 leest, zou je de gedachte kunnen krijgen dat Nehemia hier bezig is zichzelf op de borst te slaan, om het volk te laten zien en horen hoe "goed" hij toch wel is.

Een mens is er echt niet te goed voor, om dat te doen. Het is farizeërs eigen om zichzelf te prijzen. En dat bestaan dragen zelfs ook Gods kinderen mee. Het komt voor, dat zij hoge gedachten van zichzelf hebben, en graag zichzelf de loftrompet toesteken. Doch dan zijn ze niet zo als ze moeten zijn. Dan zijn ze niet op hun plaats, zoals dat wel eens gezegd wordt. Zij hebben daar dan ook geen vrede op. Integendeel! Misschien hebben jullie daar ook kennis aan. Men zegt wel eens dat de farizeër nooit de tollenaar leert kennen. De tollenaar daarentegen leert wel de farizeër kennen. Gods kinderen komen er achter dat de farizeër niet zo ver uit de buurt is, doch dat hij in de tempel, ja juist in de tempel, niet alleen uiterlijk, maar vooral innerlijk, vlak bij hen staat. Je kunt hem ook maar niet zo maar buiten de deur zetten. Want als je hem de voordeur probeert uit te werken, is hij tegelijkertijd al weer bezig om door de achterdeur naar binnen te komen. Wie het vatten kan, die vatte het!

Toen Nehemia deze woorden sprak, was op dat moment de farizeër niet thuis. Het is ook mogelijk dat hij lag te slapen. Dat laatste lijkt mij nog meer waarschijnlijk dan het eerste. Hoe het ook zij, Nehemia had er op dat moment geen last van. Hij stond zoals hij in het laatst van vers 15 mocht getuigen: in de vreze Gods. En: Des HEEREN vrees is rein... Hij begint te verhalen dat hij tot landvoogd is aangesteld. Dat gebeurde in het twintigste jaar van Arthahsasta. Hij was daardoor met een hoge post bekleed. Hoge heren hebben meestal hoge lonen. Zij leiden dan ook een leven dienovereenkomstig. Zij dragen mooie klederen, wonen in mooie huizen, en om het in de taal en stijl van tegenwoordig te zeggen, zij rijden ook in mooie, dure auto's, en vul verder alle voordelen maar in, die aan een hoge positie verbonden zijn. Niet voor niets wordt daar door velen naar gelikkebaard. Want als het er op aan komt, wil een ieder wel de hoogte in. Dat is het bestaan wat elk mens van Adam heeft meegekregen. Elk mens is van nature daar erfelijk mee belast. Daar wordt tegenwoordig nogal onderzoek gedaan naar erfelijke belasting. Zelfs vóór de geboorte wil men al weten, wat een te verwachten kind mogelijk mee de wereld in kan brengen. Het onderzoek dat men daarvoor instelt, noemt men pre-nataal. Dat is een moeilijk woord. Doch daar zijn jullie wel aan gewend in deze tijd. Je komt het herhaaldelijk in de krant tegen. Het betekent: voor de geboorte. Als het onderzoek negatief uitvalt, heeft het niet zelden "Abortus" tot gevolg. Dat is dan gewoon "moord" op een zeer weerloos schepsel. In zulk een wereld leven wij nú! Dat daar ook op gewezen wordt en dan in zeer afkeurende zin, lijkt mij niet overbodig, maar zelfs geboden. Want het gevaar is niet denkbeeldig, dat we aan al die verschrikkelijke praktijken, die aan de lopende band gebeuren, gewoon gewend raken. En niets is erger dan gewend raken aan datgene wat God in Zijn Woord ons verbiedt.

Wat elk mens geestelijk met zich meebrengt in de wereld, daar wordt door schier niemand acht op gegeven. Als er een kind geboren wordt, dan wordt er niet zelden gezegd: Alles is goed. Alles zit er op en aan, en verder komt men in z'n gedachten niet.

Dat elk mens in zonden ontvangen en in ongerechtigheid geboren wordt, wie gelooft dat nog? Mogelijk zeggen jullie: Dat belijden we toch? Wat heb ik nou weer? Het is ook nooit goed ook.

We belijden het wel, maar of we het ook beleven, dat is nog weer een andere zaak. En daar komt het toch op aan.

Ik schrijf deze dingen niet om mijn jeugdige (!) lezers pessimistisch te stemmen. Verre van daar. Maar we moeten wel realistisch zijn. We moeten de werkelijkheid, zoals die in de bijbel ons geleerd wordt, niet zoeken te ontlopen. Want dan doen we aan struisvogelpolitiek. En dat is een zeer slechte politiek. Een politiek die de bedrivers een eeuwig bedrog baart.

Nu we toch over deze dingen schrijven — waar dwalen de gedachten van een mens al niet heen — wil ik toch ook de andere kant laten horen. Dat we in zonden zijn ontvangen en in ongerechtigheid zijn geboren, is een ontzagelijke werkelijkheid, veel erger dan welke lichamelijke kwaal ook, waarmee men ter wereld zou kunnen komen. Doch gelukkig is er voor die ontzagelijke kwaal van de erf-zonde, die bestaat uit -schuld en -smet, een geneesmiddel. Dat is in geen enkele apotheek op aarde te verkrijgen. Ik denk als je in een apotheek daarnaar zou vragen, dat ze zeer vreemd zouden kijken, met de gedachte, of je wel goed bij je hoofd bent. Doch er is nog een andere apotheek. Ik zou dat willen noemen "een huisapotheek". Een apotheek die jullie vast wel in huis hebben. Ik bedoel de bijbel. Daarin is het middel te vinden tegen de grootste kwaal van alle kwalen, dat is de zondekwaal, waar elk mens vroeg of laat aan dood gaat. Want de bezoldiging der zonde is de dood. En het middel daartegen is de Heere Jezus Christus. Dat middel is voor iedereen even goed. Dat zul je ook zelden horen. Dikwijls krijgen grote mensen middelen, die voor kleine kinderen helemaal niet goed zijn. Als ze die middelen zouden krijgen, zouden ze er best slist van sterven.

Doch dit wondermiddel is goed voor iedereen. Voor jong en oud. Je moet het wel slikken. Met andere woorden: Je moet geloven in de Heere Jezus Christus, Die als een klein Kind in de wereld gekomen is. Hij is zonder zonde ontvangen. Hij is ontvangen van de Heilige Geest. Hij is ook zonder ongerechtigheid geboren. Hij is heilig in de wereld gekomen en heeft nooit iets onbehoorlijks gedaan. En Hij heeft de last van de toorn Gods, die tegen de zonde van het ganse menselijke geslacht ontbrand is, van het begin Zijner menswording, gedragen. Al onze krankheden heeft Hij op Zich genomen, opdat het jongste kind, zelfs het ongeboorte kind, ja het meest ongelukkige kind, zalig zou kunnen worden.

Hoe? De Heere weet het. Zijn Naam is Wonderlijk. Zijn doen ook. Hij leert verstaan dat Hij om onze ongerechtigheden is verbrijzeld en om onze overtredingen is verwond. Als Hij de zonden op Zich heeft genomen, dan mag de zondaar door een geschonken geloof, zich van de zonde verlost weten. Dan kan het zijn dat op aarde nog een ogenblik de gevolgen van de zonde gedragen moeten worden, doch met de dood houdt het op. Dan zal men verlost van zonde en pijn, eeuwig bij de Heere zijn. Niemand zal dan zeggen: Ik ben ziek. Wat zal dat zalig zijn.

Vraag veel om dat geloof. Want het on-geloof sluit buiten. Het geloof geeft toegang tot de Deur, ingang door de Deur, Dewelke is Christus. Die heeft verdiend het eeuwige leven. En dat is te verkrijgen om niet!

Jullie aller vriend,

Ds. H.C. v.d. Ent.

Boekbespreking

Wat is een oprecht geloof? door ds. L.H. Oosten. B.V. Uitgeverij "De Banier" - Utrecht.

De vraag die in de titel van dit boek gesteld wordt is van groot belang. Het antwoord erop is nog belangrijker. Het gaat er om, dat er een goed antwoord op de vraag wordt gegeven, een antwoord dat in overeenstemming met Gods Woord is en daarop gegrond.

We menen te mogen zeggen dat ds. Oosten in dit boek met veertien preken een Schriftuurlijk antwoord geeft.

Uit het *Ten geleide* van de schrijver nemen we een en ander over:

"Het is mijn hartelijke wens en bede, dat de Heere het gesprokene en nu geschrevene

zou willen gebruiken tot onderwijs en zielsbesturing van velen. Daarom heb ik getracht de preken zeer eenvoudig te houden; niet door af te dalen tot het niveau van een populair praatje (dat acht ik geen bediening des Woords te zijn), wel door te trachten in het spraakgebruik en ook in de voorstelling van zaken — als ik het zo zeggen mag — niet een beperkte kring van ingewijden naar de mond te praten.

God in mijn Getuige, dat ik niet met pluimstrijkende woorden heb willen omgaan en geen eer uit mensen heb gezocht (1 Thess. 2 : 5, 6), noch naar de zijde van een oppervlakkige rechtzinnigheid, noch naar de zijde van een zogenaamd hyper-Calvinisme in onze reformatorische kringen, nog ook een kleurloze en heilloze middenweg heb gezocht. Zo heb ik getracht te preken niet als mensen behagende, naar Gode, Die onze harten beproeft (1 Thess. 2 : 4).

Er zal wellicht genoeg zijn aan te merken op deze wijze van behandeling van het oprechte geloof.

Is het wel echt goed mogelijk tot zulke subtiële onderscheidingen te komen als hier op klassieke wijze is geschied? Ik denk: wezenlijk kan dat in feite niet! Zal immers een verzekerd geloof ook niet bij tijden zijn zwakheden kennen? Kan een groot geloof niet eens aangevochten worden door een golf van kleingelovigheid? Zit er anderszits geen enkele zekerheid in het toevluchtnemende geloof? En is er wel een volle verzekerdheid des geloofs denkbaar zonder toevluchtneming? Zo is er in de praktijk van het leven des geloofs wezenlijk geen systeem aan te brengen.

Men beschouwe echter de onderscheidingen als aangebracht uit pastorale overwegingen, op het voetspoor van de Heilige Schrift zelf. Niet om te scheiden en de zaak uiteen te rafelen, maar om voorzichtig te onderscheiden en van allerlei zijden het geloof te beschouwen. Om de gelovige herderlijk tegemoet te treden ook in zijn zwakheden of ongestalten." (.....)

"Ben ik mij dus de rechtmatigheid van allerlei formele kritiek bewust, ik wil de pastorale toon doen overheersen.

Als zodanig gelieve de lezer deze verhandelingen ter hand te nemen.

Nu kan een geschreven woord nimmer het gesproken woord vervangen. Het mist iets van de kracht van de "viva vox", de levende stem als door God verkoren middel tot de verkondiging van Zijn Woord. Toch hoop ik, dat dit boek mag dienen tot onderwijzing, waarschuwing, opwekking, vermaning en vertroosting." (.....)

"En waar deze preken oorspronkelijk gehouden zijn in het kader van de behandeling van Zondag 7 van de Heidelbergse Catechismus rondom de vraag: "Wat is een oprecht geloof?", daar lere de Heere Zelf door Zijn Geest u, geliefde lezer, het antwoord op de vraag van Zondag 33: "Wat baat het u nu, dat gij dit alles gelooft?", namelijk: "Dat ik in Christus voor God rechtvaardig ben en een

erfgenaam des eeuwigen levens".

Tot zover de schrijver, die nu Hervormd predikant te Hedel is. We behoeven hieraan niets toe te voegen. We achten het niet nodig opmerkingen te maken. We bevelen liever de lezing van dit boek aan. De preken zijn Schriftuurlijk-bevindelijk. We kunnen ze zien als een bijdrage in het recht verstaan van wat het oprechte geloof is.

De preken gaan achtereenvolgens over:

1. Sola Fide. Door het geloof alleen (Joh. 1 : 11, 12).
2. Het historisch geloof (Hand. 26 : 27, 28).
3. Het tijdgeloof (Joh. 6 : 26, 66).
4. Het wondergeloof (Hand. 8 : 13a).
5. Het kleingeloof (Matth. 14 : 31).
6. Het zwakke geloof (Marc. 9 : 24).
7. Het toevluchtnemende geloof (Ruth 2 : 12).
8. Het grote geloof (Luc. 7 : 9).
9. Het sterke geloof (Jona 2 : 4).
10. Het verzekerde geloof (Job 19 : 25a).
11. Het schijn-geloof (Matth. 7 : 22, 23).

**STICHTING TOT
VESTIGING VAN
INTERNATEN VOOR
SCHIPPERSJEUGD
UITGAANDE VAN DE
GEREFORMEERDE**

**GEMEENTEN GEVESTIGD TE
DORDRECHT**

Aan de internaten voor schippersjeugd "EBEN
HAÉZER" en "DE DRECHTSTROMEN" te Dordrecht kan worden geplaatst een

HOOFDGROEPSLEID(ST)ER

Functie-informatie:

De functie beweegt zich in hoofdzaak op het terrein van de pedagogische zorg van kinderen en groepsleiding.

De opname-capaciteit bedraagt in totaal 190 kinderen.

Aan beide internaten zijn in totaal 37 groepsleidsters werkzaam.

De salariëring geschiedt overeenkomstig de rijksregeling en is afhankelijk van leeftijd, opleiding en ervaring.

Functie-eisen:

- opleiding op HBO-niveau of MO-pedagogiek
- minimum leeftijdsgrens 25 jaar
- organisatorische kwaliteiten
- goede contactuele eigenschappen
- uit overtuiging instemmen met de grondslag van de stichting.

Een psychologisch onderzoek kan deel uitmaken van de selectieprocedure.

Sollicitatiebrieven met vermelding van referentie-adressen kunnen binnen een week na het verschijnen van dit blad worden gezonden aan: de heer J. Nieuwland, Ary Scheffersingel 24, 3351 BC Papendrecht.

Telefonische inlichtingen worden gaarne verstrekt door de directeur: de heer T.C. Nobel, telefoon 078 - 141588 (internaat).

12. Het bijgeloof (2 Kron. 33 : 6).

13. Het ongeloof (Hebr. 3 : 12).

14. Het ware zaligmakende geloof (Hand. 16 : 31).

Het boek telt ongeveer 220 bladzijden en kost gebonden f 27,50.

B.

Volledig pension aangeboden in het landelijk dorp Kesteren in de Betuwe, 3 km. van Rhenen.

PENSION DE PEEL

Familie Knuivers,
Boveneindsestraat 14,
4041 EJ Kesteren,
tel. 08886-1687

TE HUUR

Ruime stacaravan, tevens plaats voor eigen tent of caravan op mini-camping in Westkapelle.

Fam. Francke,
tel. 01187 - 1251.

70 jaar SGP, 65 jaar SGP-Rotterdam, 60 jaar SGP in de gemeenteraad wordt herdacht in de

Grote of St. Laurenskerk te Rotterdam

*D.V. vrijdag 29 april 1988,
aanvang 19.45 uur.*

Algehele leiding: drs. W. Chr. Hovius.
Meditatie: ds. L. W. van der Meij.

Gemengd koor der Ger. Gem. **Deo Juvante** te Capelle/Rotterdam, o.l.v. Adriaan Verhoef.
Mannenkoor Groot Rotterdam, o.l.v. Matthijs van Noort.

Transeptorgel: **Jan van Westenbrugge**.
Hoofdorgel: **Herman van Vliet**.

De beide koren (225 zangers) zullen naast psalmen en geestelijke liederen ook vaderlandse liederen ten gehore brengen. Tevens is er veel samenzang.

Om u, vanwege grote belangstelling, een vergeefse reis te besparen zijn wij overgegaan tot verkoop van toegangskaarten à f. 2,50.
Te bestellen bij J.W. Weijers, 010 - 4523556, of H.T. Groenendijk, 010 - 4510786.

Wel eens op

TEXEL

geweest?

Beslist de moeite waard.
Bos, duinen, zee, vogel-
broedplaatsen,
visgelegenheid, etc.,
en ... rust.

U kunt op

'DE VERRASSING'
gebruik maken van

volledig pension voor groot en klein.

Prijzen v.a. f 285,- p.w.

Of u kunt kiezen voor een bungalow met alle comfort of sta-caravan.

Voor 60-plussers speciale voor- en naseizoenprijzen.

Vraag vrijblijvend onze kleurenfolder aan.

Tel. 02223-661 of 391.

SCHOOLBIJBEL

**in de Statenvertaling.
Ook goed als HANDBIJBEL te gebruiken**

Met verklarende woordenlijst en 11 landkaartjes in kleur, handig formaat 10,6x15,9 cm, in stevige omslag, met Psalmen en Formulieren **f 29,50**

dito, zonder Psalmen en Formulieren **f 24,50**

• Aan kwaliteit papier en bindwerk is veel zorg besteed.

Verkrijgbaar in de boekhandel, of rechtstreeks te bestellen (zonder postzegel) bij

GEREFORMEERDE BIJBELSTICHTING

ANTWOORDNR. 18 3300 WB DORDRECHT

WESTKAPELLE TE HUUR

Vakantiehuis en luxe stacaravan op zeer mooi en rustig plekje op boerderij bij het strand.
Tel. 01187 - 1441.

JA, NATUURLIJK!

Heeft de natuur een onschatbare waarde!
Dat bewezen onze aloude kruiden-recepten!
Meer dan 40 combinaties uit voorraad leverbaar!

DROGISTERIJ SIKKING

Barvoetstraat 5 2011 WL Haarlem
Tel. 023-31 28 82 b.g.g. 32 46 06
Postbank 190609

**PLAATS UW
FAMILIEBERICHTEN
IN
BEWAAR HET PAND**

Christelijke boek- en muziekhandel

Boekhuis

Dorpsstraat 164
Scherpenzeel
Tel. 03497-4355

Het Kompas

Voor al uw boeken - bijbels - platen
CD's - wenskaarten - schrijfwaren -
kado-artikelen.
De winkel met de service en
gezelligheid van vroeger.

STICHTING
REFORMATORISCHE
HULPAKTIE
WOORD EN DAAD

WOORD DAAD

Postbus 560,
4200 AN Gorinchem
Telefoon 01830 - 24288
Postbank 30.20.900
ABN 50.98.11.566

HELP EEN KIND MET:

- voedsel en kleding in acute noodsituatie van nu
- onderwijs om op eigen benen te staan voor straks
- bijbelse hoodschap die tot zegen kan zijn voor altijd

FINANCIËLE ADOPTIE v.a. f 37,50 p.m

Informatie wordt op aanvraag toegezonden

